

УЧИЛИЩЕН СВАТ

Брой 5, Февруари 2014

СОУ "Свети Константин - Кирил Философ" - Пловдив

16 страници

Родословието на Левски

Стр. 2

Пловдивските адреси на Васил Левски

141 години - жива идея за свобода

Стр. 3

Трифон Зарезан - Светецът-Лозар на българите

Стр. 4

Кой е Свети Валентин?

Как празнуват по света празника на любовта?

Стр. 5

Клуб "Природни явления и чудеса"

Стратегия за противодействие на училищен тормоз

Стр. 6

ОТ МРЕЖАТА
ЗА ВАС
СТР. 7

ЛИЧНО
ТВОРЧЕСТВО
СТР. 8

КЛАСИРАНИ ЗА ОБЛАСТЕН КРЪГ НА ОЛИМПИАДИ

През месец януари завърши общинския кръг на олимпиадите по съответните учебни предмети.

Представяме Ви класираните се ученици за областен кръг както следва:

♦ Български език и литература

1. Анелия Сеферинкина – V^a клас
2. Соня Диева – V^a клас
3. Теодора Атанасова – V^a клас
4. Анна - Мария Василева – V^b клас
5. Мария Пелтекова – V^b клас
6. Любен Янков – VI^b клас

♦ Математика

1. Атанас Стефанов - VII^b клас

♦ Физика и астрономия

1. Атанас Стефанов - VII^b клас
2. Александрина Бонева – VII^b клас
3. Маргарита Георгиева - VII^b клас
4. Петра Васева - VII^b клас
5. Мартина Кънчева - VII^b клас
6. Станимира Генева - VII^b клас
7. Славина Михова – VII^b клас
8. Пламена Матанска - VII^a клас
9. Мария Диманова - VII^b клас
10. Даниела Арнаудова - VII^b клас
11. Елеонора Димитрова - VII^a клас
12. Мария Рашкова – VII^b клас

♦ История и цивилизация

1. Илия Проданов – VI^a клас

Петя Чолакова

БЛАГОПВОРИТЕЛЕН ПЪРВОМАРТЕНСКИ БАЗАР

Драги ученици и родители!

От 05. 02. 2014 г. започва подготовката за традиционния

Първомартенски базар.

Изготвените мартеници ще се приемат до 21. 02. 2014 г. В методичния кабинет, а откриването на базара ще се състои на 24. 02. 2014 г.

Пожелаваме Ви приятна и ползотворна работа!

Благодарим за участието!

Лилия Стойчева

Уважаеми ученици!

Както всяка година, така и тази ще имате възможност да изпратите своите „ВАЛЕНТИНКИ“ до любимите си хора.

На 12. 02. 2014 г. във фойетата на двете сгради ще бъдат поставени кутии, в които можете да пуснете своите послания.

Раздаването на писмата ще се състои на 14. 02. 2014 г.

Лилия Стойчева

ЗАБАВНИ
МИНУТКИ
СТР. 9

ЗА
НАЙ - МАЛКИТЕ
СТР. 10

НАПРАВИ СИ
САМ
СТР. 11

АНОНСИ
СТР. 12

РОДОСЛОВИЕТО НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ

Васил Левски е наследник и представител на стари карловски родове: Караиванови по майчина и Кунчеви по бащина линия. Сред предците на Апостола са много горди и непокорни българи - Драгой, Видул, Кръстил, Върли Гюро, Иван Тахчиев, Генчо, Васил Караиванов.

Дядото на Левски по бащина линия Кунчо, който е бил бояджия, има пет, а по други сведения седем деца, които оставят многобройно потомство.

За родствениците на Васил Левски по майчина линия има повече сведения. За основател на рода се приема Кара Иван Тахчиев, по занятие майстор на чешми и калдъръми. Дядото на Апостола Васил Караиванов отглежда осем деца - четирима сина и четири дъщери, между които е и майката на Левски - Гина. Женитбата на сина на Кунчо Видолов - Иван с дъщерята на Васил Караиванов - Гина сродява двата уважавани рода в Карлово и създава едно дружно семейство. То ражда и отглежда 5 деца: Апостола Васил Левски, неговите двама братя - Христо /ок.1840 - 1870/ и Петър /ок.1844 - 1881/ и сестрите - Яна /ок.1835 - 1913/ и Мария /ок. 1847 - 1851/.

И двамата братя на Апостола са свободолюбиви и непокорни като него и споделят несретния живот на българските хъшове. Христо учи абаджийство, работи в хана на вуйчо си Генчо Караиванов и като панталонджия в Пловдив. Там се сближава с Христо Иванов Големия. Емигрира в Румъния, а после в Сърбия. Не е приет във Втората българска легия по здравословни причини. Работи като абаджия и издържа брат си Васил при тежкото му боледуване. След разпускането на легията отново се отправя за Румъния. Близък приятел е с Христо Ботев, когото свързва с брат си Васил Левски. Покошен е от туберкулоза. Умира ненавършил 30 години на 9 април 1870 год. в Букурещ. По-малкият брат Петър, буен и непокорен, е готов да жертва живота си за освобождението на поробен народ. Доброволец в четата на Христо Ботев, заловен след разгрома ѝ, той успява да избяга по пътя към конака в София. По-късно постъпва в редиците на българското опълчение. При боевете на Шипка е тежко ранен. Лекуват го в Търново и Харков. Умира от туберкулоза в родния си град през 1881г., три години след като се

завръща в освободеното отечество. Заради голямата му прилика с брат му Васил го наричат Петър Левски. Гина Кунчева не дочаква завръщането на Петър след войната. Тя склопва очи в зората на свободата на 27 януари/ 8 февруари 1878г.

Марийка - най-малката - заболява още като дете от едра шарка и умира през 1851г., малко след смъртта на баща им Иван.

Яна - най-голямата - носи всички грижи по революционните дела на Апостола. От нейния дом той поема пътя за Белград, при нея се връща след дългия път. Без да е член на тайния комитет в града, тя е една от най-преданите му съмишленици. При всяко идване или минаване през Карлово Левски прави всичко възможно да се види с майка си и сестра си.

Единствена от децата на Гина и Иван Кунчеви Яна създава свое семейство. През 1850г. се задомява за Андрей Начов от Карлово, средно заможен търговец, добър и трудолюбив човек. Раждат им се девет деца - Начо, Тота, Гина, Мария, София, Елена, Христо, Иван, Елка. Техният род дава 55 наследници на Апостола, от които сега живи са 22. Заедно с многобройните потомци на неговите деди, на неговите чичовци, лели, вуйчовци, братовчеди от двете страни на рода - Кунчовци и Караивановци - те дават облика на един стар и голям род на Васил Левски.

Родната къща на В. Левски,
гр. Карлово

Днес те живеят освен в Карлово и някои карловски села още в София, Пловдив, Пазарджик, Стара Загора, а някои в чужбина. Имат създаден родов комитет. Много от тях поддържат тесни връзки с Музей "Васил Левски".

Всеки, който е имал преки контакти с тях, е впечатлен от всеотдайността и професионализма в работата им, от достойната им гражданска позиция, от скромността и високата нравственост, която носят.

Те даряват на музея ценни семейни реликви: Бочо Загорски - оригинална снимка на Гина Кунчева и внука ѝ Начо, Екатерина Томева - кичурче от косите на Апостола и стар семеен албум с около 80 оригинални фотографии, Божана Пачаурова с дъщерите и внуците си - оригинална снимка на Васил Левски, брат му Христо и Христо Иванов Големия...

Източник:

<http://levski-site.hit.bg>

Ива Андонова, 11^а клас

Стефан Аргиров, 11^а клас, журналист

Доротея Костадинова, 8^а клас, ОИПП

Деница Вълева, 6^б клас, ОИПП
Христо Мицев, 6^б клас, ОИПП

Над броя работиха:

Клуб "Млад журналист", 11^а клас
Клуб "Обработка на информация и предпечатна подготовка", 5^а клас, 5^б клас
Клуб "Обработка на информация и предпечатна подготовка", 6^б клас, 8^а клас

ПЛОВДИВСКИТЕ АДРЕСИ НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ

В историческата литература се счита, че първото посещение на В. Левски в Пловдив е свързано с онзи паметен ден от неговия живот, 3 март 1862 г, когато дякон Игнатий обвива копитата на вуйчовия си кон и тихо и безшумно напуска църковния двор, за да поеме по един нов път - пътя в служба на Отечеството. Така той се озовава в Пловдив. Тук Левски прекарва няколко дни, докато се снабди с паспорт, след което тръгва за Белград, за да се включи в създадената от Раковски Първа българска легия.

След разтурянето на легията той се завръща в Карлово, но поради наклеветяване е арестуван и хвърлен в Пловдивския затвор Таш капия. Това е пролетта на 1863 г. Тук престоява няколко месеца, до края на лятото на същата година. Затворът се намирал близо до стария мост на река Марица и представлявал воняща тъмница, лишена от слънце и чист въздух. Храната била оскъдна и лоша. Всичко това изсмуквало силите на най-здравите мъже, а онези, които оставали за по-дълго време в нея, от влагата, изтезанията и боя се превръщали в развалини.

Въпреки това месеците прекарани от Апостола в пловдивския затвор не скършили борческия му дух, те били урок по търпение и издръжливост. Тук той опознава деспотизма, произвола и насилието, разбира още по-добре робската неволя на народа си.

За щастие той не останал за дълго време в затвора. Благодарение на верни негови другари и със застъпничеството на влиятелни пловдивски първенци,

османските власти освободили Левски в края на лятото на 1863 г.

През есента на същата година той отново е в Пловдив. Този път като ученик на известния възрожденски учител Йоаким Груев в Пловдивското класно училище „Свети свети Кирил и Методий“ първото класно училище, в което Апостолът е ученик на Йоаким Груев през 1863 – 1864 г, а след Освобождението е обявено за Първа областна мъжка гимназия „Княз Александър I“.

Известно е, че при втората си обиколка из България през май - юни 1869 г. Левски идва в Пловдив, където основава таен революционен комитет с председател учителя Димитър Матевски. При идванията си в Пловдив много често Левски отсядал в къщата на Найден Геров, тогава руски вицеконсул, а също и в училище Света Троица /днес - съборено/, в

Пловдивското класно средоточно епархийско училище „Св. св. Кирил и Методий“ или в Дановата книжарница. Добър прием и сигурно убежище е намирал в дома и хана на братя Христо и Георги Търнови /Търневия хан/ в Каршиака, а така също и у бай Иван Арабаджията в Царацово.

За тези места и присъствието на Левски в тях историците черпят данни и факти от спомените за даскали и прототипи в литературата: хаджи Геро Добрович (хаджи Генчо в „Българи от старо време“), историята на К. Д. Моравенов „Паметник на пловдивското християнско население“, спомените на Иван Гешов за Найден и Константин Герови – педагогическа, културна и историко - политическа дейност, спомените на внука на Димитър Матевски за срещите на Левски с Д. Матевски, спомените на Иван Андонов и др.

Никола Тодоров, 11^а клас

141 ГОДИНИ — ЖИВА ИДЕЯ ЗА СВОБОДА

И на този 19 февруари българската нация ще отдаде почит на своя един син – Васил Левски. За него е написано много и докато съществува поне един българин на земята ще се пише, тъй като неговата личност е неизчерпаем извор за човешките добродетели. Всеки народ има свои светини, има личности, с които този народ се гордее. Такава светла личност за всеки истински българин е Васил Иванов Кунчев.

Той е един от ония политически мъже, който още приживе с целостта на личността и идеите си, с единството на думите и делата си печели признание, а след героичната си гибел става знаме на всичко чисто, демократично и напредниково в българското историческо развитие.

Вътрешната революционна организация, създадена и ръководена от Васил Левски не само бележи връх в дълголетното освободително дело, но и стои в основата на следващото развитие на българската национална революция – на Априлското въстание и освобождението на България от турско робство. Наред с националните си измерения

Вътрешната революционна организация е постижение и за европейското национално - революционно и демократическо движение през XIX век.

Васил Левски е последователен революционер – демократ и борец за „свята и чиста република“ и преди всичко за свобода – лична, национална, общочовешка. Той е борец за равноправието между народите, за политически и граждански права на етносите и малцинствата, за демократично устройство на обществото – българското, балканското, общочовешкото.

Наред с историческите си заслуги, Левски е неизменен „Апостол на българската свобода“ и синоним на

Обесването на В. Левски

политическия и нравствен идеал на българина.

Отбелязвайки годишнината от смъртта на Васил Иванов Кунчев - Левски, нека спомним за всички светли личности на българския народ и сами да станем по-чисти нравствено, по-извисени морално, по-патриотични и отговорни за бъдещето на нашия народ, който може би най-много от всички народи е страдал и ронил сълзи. А Васил Левски е най-голямата, най-горчивата, най-гордата, най-величествената СЪЛЗА на БЪЛГАРИЯ.

Ваня Мартинова, 11^а клас

*Времето е в нас и ние сме във времето,
то нас обръща и ние него обръщаме.*

В. Левски

ТРИФОН ЗАРЕЗАН — СВЕТЕЦЪТ - ЛОЗАР НА БЪЛГАРИТЕ

Един от най-устойчивите, но и най-противоречиви и сложни по своята историческа същност обичаи в българския народен календар и църковно православен канон е Свети Трифон. Това е трудов обичай, свързан с първия стопански процес в годишния цикъл на обработка на лозата - пролетното ѝ зарязване.

В православния календар Свети Трифон е на 1 февруари (14 февруари по стар стил). Празникът е включен към цикъл от три последователни дни, наречени Трифунци - 1, 2, 3 февруари. Те се празнуват както следва:

1 февруари - Трифоновден; 2 февруари - Сретение господне; 3 февруари - Свети Симеон.

Празникът носи различни народни наименования. Повсеместно в българските територии той се нарича Трифон Зарезан, но се среща и в други вариантни форми – „Св. Тривул Зарезой“, „Зарезоя“, „Св. Триун“, „Св. Трифон лозокроец“, „Св. Трифон Чипия“, „Св. Трифон Безносия“ и др.

Обичаят протича в три цикъла:

1. предпразник - служба в църквата;

2. същински празник - зарязване на лозе

3. заключително обредно празнуване - празненство в селото.

В църквата рано сутринта на празника се чете специална молитва - служба на св. Трифон. Интересно е, че в Бачковския манастир се чете специална молитва против вредители. Прави се водосвет и със светената вода се пръскат лозята. На други места (гр. Перущица) попът обикаля лозята, ръси със светена вода и пръв зарязва.

Най-разгърнати и обредно най-натоварени са ритуалите, свързани със същинското обредно зарязване, което се изпълнява в работната територия на лозята. Със символично зарязване на лозята на Трифоновден се поставя началото на лозарската нова година (след фазата на зимната почивка на лозята от ноември до януари). Така се подчертава значението на първата процедура - резитбата.

След църковната служба мъжете се събират по съседски и отиват в лозята. Обредната храна се приготвя от жените - питка, украсена с фигури от тесто във формата на лозов лист или грозд, варена, пълнена с ориз кокошка, сирене, сланина; туршия, луканка, "бабяк" и др. Освен това се занася и бъклица с червено вино или ракия, украсена с чимшир, здравец, бръшлян, вързана с червен конец. В

традиционната култура рязането на лозята е изключително мъжка дейност, жени не се допускат. Така се обяснява и особеното табу за жените през този ден, да не пристъпват територията на лозята "защото не е женска работа и за да ражда лозето" (с. Рила, Дупнишко). През този ден е забранено на жените и да режат, тъй като "св. Трифон на този ден си отрязал носа".

Обредните практики показват значително единство.

Всеки мъж зарязва в своето лозе по 1-2-3-4-5 кютюка ("гиги", "главини") а от всеки кютюк или всички пръчки по 2-3 -5 броя. Прекръства се, полива вино около кютюка, зарязва с косера и пак полива, като благославя. На места ръсят със светена вода от трифонденския водосвет.

Практиките с лозовите пръчки са едни от най-съществените, наред с зарязването, поливането с вино и благословиите. Те са важен атрибут на празника. Оставят се обикновено на лозето, за да не се "дигне берекета" от него. Една от пръчките винаги се свива на венец, който се поставя на калпака, около кръста или през рамо. От лозови пръчки се приготвя и "короната" на лозарския цар.

След зарязването на кичените с лозови пръчки мъже се събират на обща трапеза. Голяма китка от босилек, в която са втъкнати три лозови пръчки, се слага в средата. Най-старият и уважаван лозар взима китката и казва: "Който е честит, нека поеме китката и бъде цар!" Всеки има право да вземе китката, но обикновено младите отстъпват на някой възрастен и опитен лозар и особено на този, който вече е "царувал" и през неговото "царуване" е имало не градушки или суша, а плодородие. Щом той поеме китката, останалите му честитят "царството" и

угощението започва. Към обед мъжете окичват "царя" с лозови пръчки, качват го на кола или пък го носят на ръце и с песни и свирни го отвеждат в селото. Там трябва да обиколят всички къщи, като във всеки двор ги чака стопанката с пълнен котел вино. Част от виното се плиска върху царя, а останалата се изпива от придружаващите го мъже. Обиколката на селото завършва в къщата на царя,

където отново се прави угощение и голямо

хоро. В селското празненство вземат вече участие и жените. Хорото, със своя смисъл на ритуално обиграване на територията има ключов характер при празника. Хоро играят мъжете на лозето със забучени в пояса или свити на венец лозови пръчки. Хоро се играе на общата трапеза на лозята, хора и ръченици се играят по пътя от лозята до селото. Накрая в средата на селото, на мегдана, се играе т. нар. Зарезанско или Трифонско хоро.

Анализирайки ритуалите на Трифоновден, изследователите достигат до извода, че образът на светеца е трансформация на старите богове Дионисий, Бромий, Баххус, Ликург. Лозарският празник на св. Трифон продължава стара земеделска традиция в нов вид с християнизиранието на източноевропейските територии. Не случайно началото на месец февруари е онзи календарен период на границата между зима и пролет, в който са съсредоточени преходните карнавални игри, свързани със събуждането на природата и с умиращите и отново възкръсващи богове.

КОЙ Е СВЕТИ ВАЛЕНТИН?

Честването на Свети Валентин води началото си от езически времена, а историите за раждането на празника са няколко и различни.

Според първата версия Свети Валентин е отишъл в Южна Африка, но за съжаление не са останали обичаи оттогава. Втората история е свързана със свещеник в Римската империя, който венчавал влюбени двойки, въпреки наложените забрани за създаване на брак и семейства по онова време. На 14 февруари светията бил екзекутиран и оттогава се счита за покровител на влюбените от цял свят.

Според третата легенда Свети Валентин е бил лечител с чудодейни възможности. Поради тях и вярата си бил хвърлен в тъмница и осъден на смърт. След като излекувал сляпата дъщеря на надзирателя и тя прогледнала, избухва силна, но обречена любов между тях двамата. Свети Валентин бил хвърлен на лъвовете, като оставя на любимата си послание на късче от дрехата си преди смъртта. Смята се, че може би оттам води началото си

позната в наши дни традиция влюбените да си изпращат картички и писма на този ден.

Друго поверие свързва смъртта на Свети Валентин с римския прочут празник на 14 февруари, на който неженените мъже теглят жребий, в който е написано името на някое момиче. По този начин денят се превръща в среща и откриване на любовта благодарение на магията на случайността.

Каквато и да е истинската история на този християнски, но с езически корени, празник - основната тема е любовта, онази неизменна и жизнено важна част от нашия живот, без която не можем и не искаме да бъдем.

Свети Валентин е само един от всички 365 дни в календара, в които вярвам и се надявам, че всеки ще намери повод да каже на любимия човек "Обичам те!"

Деница Сариева, 11^а клас

Как празнуват по света празника на любовта?

Само САЩ, Канада, Мексико, Франция, Австралия и Великобритания са обявили Св. Валентин за национален празник. Това обаче не пречи в много други държави да има различни обичаи. Във Великобритания повечето вестници и списания публикуват различни песни, стихове и сонети относно празника. В Уелс правят "дървени любовни лъжици", които се раздават като подаръци на 14-ти февруари. Сърца, ключове и ключалки са най-често срещаните декорации. Подтекстът е повече от ясен: "Отключи сърцето си за мен". В Шотландия правят фестивал по случай св. Валентин. Младите самотни хора пишат имената си на лист и след това се тегли жребий, който съчетава самотните мъже и жени в двойки. Ето как много млади двойки са станали семейства именно заради този празничен ден. Фестивалът продължава с бурни танци, а понякога - и с размяна на подаръци. В Италия навремето се празнувал Пролетен фестивал, провеждан на открито предимно от младежи. На фестивала свирела музика, пеели се песни и се четели стихове. В Торино все още има обичай годежите да се провеждат именно на тази дата. Също така ден преди св. Валентин хората си накупуват сладки и бонбони, с които украсяват домовете и най-вече трапезите си. **Германците** са по-непретенциозни към този празник. По принцип те си раздават валентинки и подаръци по всяко време на годината. За тях е достатъчно просто да се почувстват влюбени. **Французите**, обаче, имат цяла церемония за

незадомените, които трябва да се нарисуват (или снимат) и да окачат снимката си на вратата на своите възлюбени. Ако половинката не ги харесва, трябва да изгори портрета до зalez слънце. Специални поздравителни картички (cartes d'amities) се разменят по английски тертип. В **Дания** предпочитат "невидими" картички, т. е. картички, чиито надписи се появяват само когато се доближат до топлина (можете да си направите такива картички, ако пишете с лимонов сок). В **Австралия** по време на златната треска съществувал следният обичай - ако някой открие злато в деня на св. Валентин, трябвало да плати валентинките на всички ергени в мината. Разбира се, след като не плащали те, ергените си поръчвали невероятни картички - коприна, сатен, скъпи аромати, златни букви и какво ли не още. В **Австрия** пък на св. Валентин момчетата трябвало да представят

момичето, което харесват на близките си... използвайки само букет цветя. Цветята и структурата на букета трябвало да изразяват външните качества и характера на момичето.

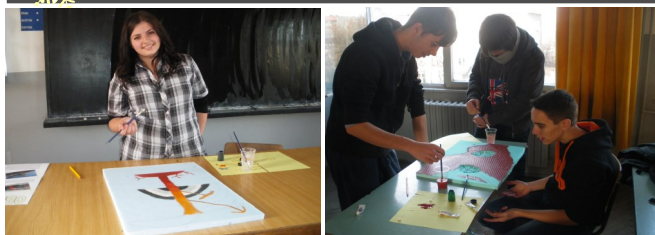
В **Испания** всички съпрузи трябвало да изпратят букет червени рози на съпругите си, независимо на какво разстояние са един от друг в момента.

В някои латиноамерикански страни / **Колумбия, Коста Рика, Доминиканската Република, Еквадор, Мексико и Порто Рико** / празникът, посветен на Свети Валентин, е известен като "Día del Amor y la Amistad" / Ден на любовта и приятелството /.

В **Бразилия** Денят на влюбените е познат като „Día dos Namorados“ / Денят на любимия / и се празнува на 12 юни- деня преди честването на Свети Антоний, покровителя на брака. По традиция много неомъжени жени на този ден извършват редица ритуали, целящи намирането на

следва на стр.6

КЛУБ "ПРИРОДНИ ЯВЛЕНИЯ И ЧУДЕСА"

**Забавно,
интересно,
приятно!**

Така бихме описали дейността в клуба ни „Природни явления и чудеса“, която продължава

втора поредна година под ръководството на г-жа Стоилова. През изминалите месеци ние съсредоточихме нашите усилия в събирането на информация за едно от най-интересните природни явления – Вулканите на Земята.

Първата ни представителна изява се състоя на 27.01.2014г. На нея представихме интересни факти за образуването на вулканите и видовото им разнообразие.

Показахме и изработени от нас макети и табла, чрез които се надяваме да сме ви доближили до света на вулканите!

Боянка Стоилова

Как празнуват по света празника на любовта

... от стр. 5

добър съпруг, а двойките пък си разменят подаръци, шоколадови сърца, картички и цветя. В тази държава 14 февруари не се отбелязва, защото обикновено датата съвпада с световноизвестния бразилски карнавал.

В **Китай** Свети Валентин е наречен Фестивал на възлюбение. На този ден мъжът подарява шоколадови бонбони и цветя на жената, която обича. Китайският Свети Валентин се отбелязва на седмия ден от седмия месец на лунарния календар. Китайците не честват 14 февруари, тъй като тази дата често е твърде близо до настъпването на китайската Нова Година.

В **Япония** традицията да се подарява на този ден нещо сладко дойде с подаръка на една голяма компания за производство на шоколад. Там започнали да празнуват Свети Валентин през 30-те години и все още шоколадът остава най-популярният подарък. Между другото, там денят на Свети Валентин малко напомня на "8 март за мъже", тъй като японските мъже може би дори получават повече подаръци от жените: аксесоари като бърсначи, лосион, портфейл и така нататък.

В **Иран** съществува фестивал, наречен Сепандармазан. На този празник мъжете изразяват любовта си към майките и

съпругите. Честването датира още от времето на ранната персийска култура. През вековете тази традиция бива позабравена, но през 2006г. под влияние на западния Свети Валентин Асоциацията на иранската култура се опитва да утвърди Сепандармазан като национален празник, който да се чества на 17 февруари и да се доближи до западния празник.

Концепцията на Деня на влюбените е въведена в **Пакистан** през 1990г. чрез специални телевизионни и радио предавания. Политическата партия Джамаат-и-Ислами се опитва да наложи забрана на празнуването на Свети Валентин, но въпреки това честването става все по – популярно сред младежите от градовете.

Но има някои страни в света, които особено се отличават в празнуването на Деня на Свети Валентин. Това са особено **Саудитска Арабия**, която е единствената страна в света, където този празник ... е официално забранен даже под заплахата на наказание с тежки глоби.

И **Русия** е имала свой празник на влюбените, обаче той не се е отбелязвал през зимата, а в началото на лятото. Той е бил свързан с легендарната любовна история на Петър и Феврония и е посветен на Кирапа - езически славянски бог, син на Перун.

Ива Андонова, 11^а клас

СТРАТЕГИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА УЧИЛИЩЕН ТОРМОЗ

Във връзка с националната стратегия за противодействие на училищен тормоз между учениците в училище, УК за ПППМН изготви план за работа.

Набелязани са множество дейности като една от тях е изготвянето на табла с правила на класа и

процедура, в случай на неспазването им. Всички правила са предложени и одобрени от самите ученици под ръководството на класните им ръководители.

Таблата са изработени от учениците с голям ентузиазъм и вече са окачени във всяка класна стая.

В рубриката "Направи си сам" ви представяме едно от тях, изработено от учениците от 5^б клас със средствата на информационните технологии.

Лилия Стойчева

ОТ МРЕЖАТА ЗА ВАС

ИНТЕРЕСНО И ПОЛЕЗНО

Видове стрес

Хората реагират по различен начин на стреса. За едни дадена ситуация може да е безобидна, докато при други да е твърде сериозна и те да не могат да се справят с нея.

Според ситуацията стресът бива: **ситуативен стрес** – отзвучава бързо, веднага щом отзвучи причината; **хроничен стрес** – причината е по-продължителна и стресът също продължава по-дълго време; **посттравматичен стрес** – ответната реакция не се появява веднага след стресиращия агент, а 24 часа след това. Оплакванията може да продължат с години наред, например при смърт на близък човек.

Човек трябва да се научи да **разпознава стресора**. Когато го разпознае, има две възможности: да избегне стресовата ситуация или ако това е невъзможно – да се справи с него, като му противодейства или го преодолее – например чрез промяна на начина ни на реакция.

Колко време отнема преодоляването на стреса?

Всеки се справя различно бързо със стреса. За някои са нужни няколко часа почивка, за друг – 2 дни, за трети – 5 дни. Изходът от борбата със стреса зависи най-вече от това, доколко индивидът е склонен да се промени, да промени това, което е довело до извънредната ситуация.

Как да се справим със стреса?

Начините да се справим със стреса също са строго индивидуални. Ето някои лесни за изпълнение неща, които всички знаем, но не правим:

- да използваме пълноценно съботите и неделите за почивка, отмора и развлечение
- да си вземем домашен любимец – намалява общия стрес в дома, действа позитивно върху всички членове на семейството. Тук влизат така популярната коткотерапия (галене на котка), кучетерапия (игра и разходка на кучето);
- различни отпускращи процедури – масажи, ароматерапия, акупресура, акупунктура, музикотерапия;
- двигателен режим съобразно възрастта – фитнес, джогинг, каланетика, аеробика, пилатес, каране на колело и т. н., разходка, туризъм;
- шопинг терапия (не става дума само за дрехи или обувки, а и на книги)
- подходящ режим на хранене, защото стресът може да провокира двойствена реакция.

Някои хора реагират на стреса с безапетитие, докато други започват да се тъпчат неконтролируемо. Много подходящо е пиенето на успокояващ чай – от женшен, лайка, маточина.

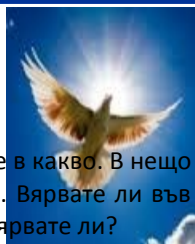

Az-jenata.bg
списание за модерната жена

Колажа изработи: Виктор Велчев, 6^б клас

ЛИЧНО ТВОРЧЕСТВО

Вярвате ли?

Ще ви попитам, вярвате ли в нещо? Няма значение в какво. В нещо малко и незначително или в нещо голямо и мащабно. Вярвате ли във феи? Вярвате ли в любовта? Вярвате ли в надеждата? Вярвате ли?

Питам ви, защото много често виждам около себе си хора, лишени от всякаква вяра. Няма значение каква е тя. Днес динамичният живот и модерната обстановка около нас ни поднасят всичко, което сме желали някога на този свят и много често дори наготово. Но разбира се, ние искаме повече. Защо сме толкова ненаситни? Защо сме винаги толкова „сърдити“?

Замислете се... Хората, които не са имали това познание, което имам ние сега, са вярвали в много неща. Вярвали са, че боговете са им били сърдити, затова времето не било благоприятно..., вярвали са в различни ритуали, защото те били им донасяли късмет и здраве през цялата година... Били са по-добри и смирени, защото са вярвали, че някога ако направят нещо лошо, то ще им се върне.

А сега погледнете нашия свят. Ние не вярваме в боговете, защото знаем, че те нямат нищо общо с времето, а всичко е в климата на природата. За нас няма смисъл от различни ритуали за здраве, защото след като се разболеем, веднага можем да си купим лекарство от най-близката аптека. Някои от хората нямат съвест и без страх дори от затвора крадат и обират, защото знаят, че могат да избягат от всекиго и да се покрият като някои мишки.

Замислете се за празниците които празнуваме - Великден, Коледа, Нова година... Всичко тогава правим машинално, превърнало се е в навик. Не бива да е така. Човек трябва да вярва в нещо? Защото без тази вяра ние се превръщаме в пленници на забързаното ежедневие. То ни понася във вихъра си и докато разберем, сме се понесли

нанякъде, там в нищото, като изгубени души, заточени заедно със своите проблеми.

Защо всички винаги толкова бързае занакъде? А годините си летят... Не бива да е така. Навярно един ден ще спрем и ще си кажем: „Защо толкова бързах?“. Но тогава може би ще бъде прекалено късно. Не забравяйте: часовниковата стрелка се върти винаги само в една посока.

Замислете се... Коледа е един страхотен празник... Някои хора казват, че ставали чудеса в коледната нощ, но дали го мислят. Всъщност какво за вас е чудото? Какво за вас е Коледа? Вярвате ли в Коледа? Опитайте се да си отговорите сами. Не ви казвам да вярвате непременно в нещо, не настоявам, не ви поучавам, но само това би ви помогнало да се спрете за миг - торнадото на бързото ежедневие ще затихне, вярата ще ви помогне да погледнете отвъд „завесата“. Ще прогледнете и ще видите ясно това, което досега не сте забелязвали.

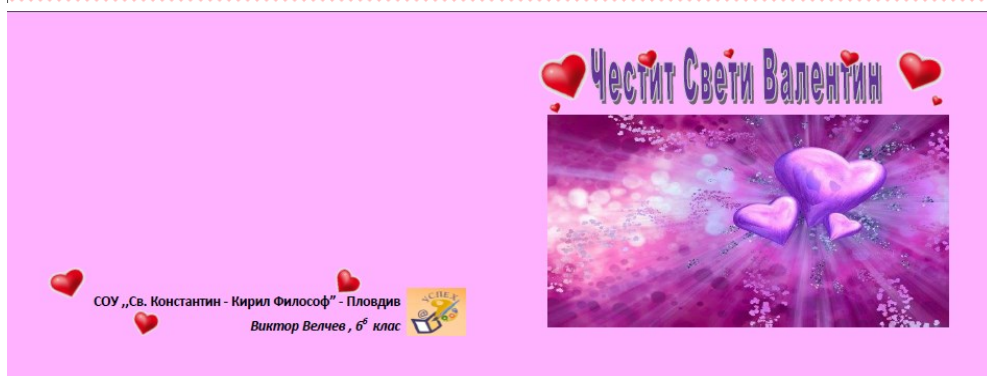
Запомнете: вярата ни крепи и е като глътка вода в пустоща. Тя е спасителната лодка, която ви отвежда до истината. Тя е като нов кът земя, открита от пътешественик, който не е откривал никога през живота си нищо, макар да се е надявал и да е търсил с цялото си сърце.

И сега ще ви попитам отново. Вярвате ли?

Ивелина Панушева, 7^а клас

Първите
„ВАЛЕНТИНКИ“,
изработени от
клубовете по
„Обработка на
информация и
предпечатна
подготовка“

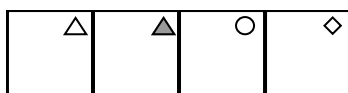

Даниел Георгиев, 8^а клас

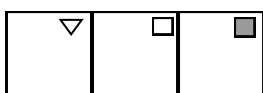
ЗАБАВНИ МИНУТКИ

ИГРОСЛОВИЦА:

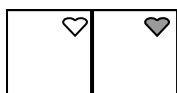
Намерете буквите, които отговарят на поставения знак. При правилно решение ще откриете какво харесва всеки ученик

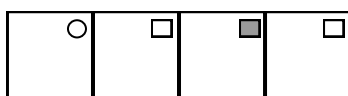
← Съчетание от звукове е човешката реч /мн. ч./

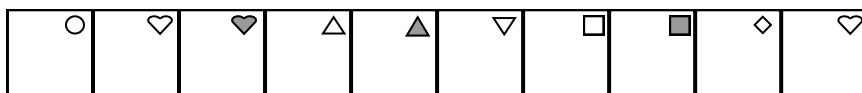
← Единица мярка за измерване на време

← Таралез

← Мебел за хранене

СМЕХУРИЙКИ:

- Момченце, защо не се прибираш вкъщи?
- Защото мама ще ми удари шест шамара...
- Защо мислиш така?
- Ами, каза, че ако изкарам двойка, ще ми удари три шамара...

Учителката изпитва Иванчо:
- Иванчо, каква форма има земята?

- Ами, кръгла госпожо.
- Докажи го де.
- А, няма да споря с вас, квадратна е тогава.

Професорът:
- Моля, събудете колегата до вас!
Студентът:
- Вие го събудете! Все пак вие го приспахте...

Момиче влиза в училищния бюфет и пита:
- Колко струват сокчетата от два?

Иванчо се прибира от училище:
- Мамо, татко, мисля, че няма да е здравословно да ми видите бележника...

Отварят и гледат... три шесттици!!! Всички припадат.
- Казах ви, че няма да е здравословно.

Марийка се връща от училище:
- Тате, нали си бил войник?
- Да, детето ми?!?
- А войниците не ги е страх от нищо?

- Естествено.
- Добре, тогава можеш да ми видиш бележника.

Учителят пита Иванчо:
- Кажу, какво внасяме от Индия?
- Не знам, господине.
- Откъде вземаме черния пипер?
- От съседката.

Изготвил: Валерия Пейкова, 5^б клас

СУДОКУ

За начинаещи

2			1		5
	6	3			
	5	4			6
4			3	6	
			4	5	
5		2			1

СУДОКУ

За напреднали

	4	5			
			3	4	1
3	1	4			
			4	2	5
6	2	3			
			2	6	

Подбор и оформление: Виктор Велчев, 6^б клас

Оформление: Виктор Велчев, 6^б

ЗА НАЙ - МАЛКИТЕ

Игрословица:

Намерете и оградете скритите думи

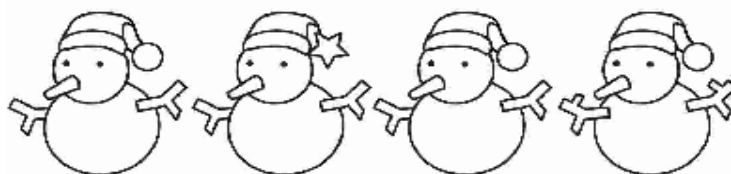
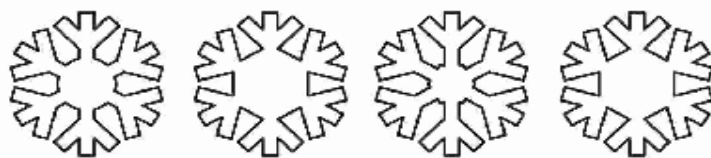
н	е	к	ъ	щ	а	ч	о	б	е
о	а	у	о	я	н	с	н	и	в
с	д	е	ъ	в	щ	к	у	ч	е
о	у	п	л	о	д	о	в	е	с
р	а	к	н	о	б	ъ	г	к	г
о	м	ц	о	с	л	ъ	н	ц	е
г	к	л	м	а	к	о	л	а	д
б	а	у	и	е	с	б	ц	в	ч
я	б	ъ	л	к	а	д	а	е	в

ябълка
носорог
мак
оса
слънце
къща
куче
кола
ъгъл
плодове
лимон
рак
нос

Изготвили: Соня Диева, 5^а клас; София Васева, 5^а клас

Открийте десетте разлики:

На всеки един ред има по две напълно еднакви фигури. Оцветете само тях:

Подбор и оформление: Деница Вълева, 6^б клас

Подбор и оформление: Татяна Стоева, 6^б клас

Правила на 5 б клас

За другите да не
злословим, да
бъдем винаги
задружни
и да си
помагаме
ако ни е нужно!

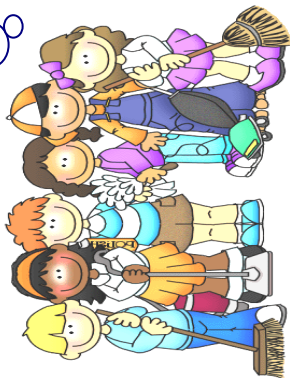
За часа не
закъснявай,
така вреда на
себе си и
другите не
причинявай!

Когато знаеш
нещо
вдигай ти ръка,
не изпреварвай
с отговора
другите деца!

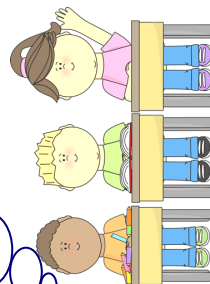
Училището
чисто ти пази,
защото всеки
ден
в него си и ти!

Закуската и
дъвката
навънка остави
преди в часа да
влезнеш ти!

Дете или учител
щом говори,
изслушай го
и след това ще
спориш!

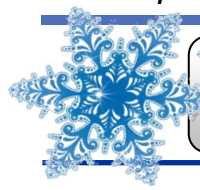
Съучениците
си не обиждай
и не бий,
обида с гума
се не трий!

Преди часа
телефона
изключи,
и по него ти
не говори!

НАПРАВИ СИ САМ

АНОНСИ

РЕГЛАМЕНТ

за провеждане на Международен конкурс за компютърна рисунка "Зелен свят около нас"

Международният конкурс за компютърна рисунка "Зелен свят около нас" е включен в Националния календар за извънучилищни дейности на Министерството на образованието и науката за учебната 2013/2014 година. Организатори на конкурса са Средно общообразователно училище „Любен Каравелов“ - гр. Видин и Регионален инспекторат по образованието – Видин.

I. Конкурсът е посветен на Световния Ден на водата - 22 март.

II. Цели на конкурса

Учениците:

- да развият уменията си по компютърна графика;
- да предадат представата си за един по-добър зелен свят около нас;
- да задълбочат познанията си за проблемите на околната среда и начините за нейното опазване.

III. Изисквания към рисунките:

1. Да са създадени с графичен редактор по избор.
2. Съдържанието да отговаря на темата и да предава екологичното послание на автора.

IV. Изпращане и получаване на творбите

Творбите, участващи в конкурса, е необходимо:

1. Да бъдат изпратени като прикачен файл на e-mail: green-world@lk-vidin.eu
2. Да бъдат изпратени на хартиен носител (формат А4 или А3) на адреса за кореспонденция, посочен по-долу.
3. Да бъдат придружени от разпечатана и подписана декларация за авторско право, която може да бъде свалена от: **ДЕКЛАРАЦИЯ**

За участниците, които нямат навършени 18 години, е необходимо декларацията да бъде подписана и от родител.

V. Право на участие

В конкурса могат да участват ученици на възраст от 6 до 19 години, разделени на три състезателни групи:

- I група – 6 - 11 години;
- II група - 12 - 15 години;
- III група - 16 - 19 години.

Всеки участник има право да участва само с 1 рисунка.

VI. Срок за получаване на творбите – от датата на обявяване на конкурса до 10 март 2014 година включително.

Датата на пощенското клеймо не трябва да е по-късно от 10 март 2014 година. Забележка: Рисунки, които не отговарят на условията на конкурса, няма да се допускат до участие.

VII. Класиране и награждаване

Победителите от конкурса се уведомяват на електронната им поща.

Награждаването на победителите е на 23 март 2014 г. в актовата зала на училище „Любен Каравелов“ – Видин.

На класираните се на първо, второ и трето място се връчват грамоти, медали и предметни награди.

Всеки участник получава Сертификат за участие, изпратен по електронната поща.

С творбите в деня на награждаването се организира изложба, посветена на Деня на водата.

Рисунките на победителите, както и актуална информация за конкурса, ще бъдат публикувани на страницата: <http://lk-vidin.eu/green2014.shtml>

За участие са поканени ученици и от други страни в Европа.

VIII. Адрес за кореспонденция:

За Конкурса „Зелен свят около нас“ (Галина Нетова)

СОУ „Любен Каравелов“

Ул. „Любен Каравелов“ № 29

Видин 3700

За допълнителна информация:

Тел. 0884113409 – Галина Нетова

E-mail: green-world@lk-vidin.eu

IX. Разпространение

Авторите на представените рисунки ги разработват и предоставят в съответствие с изискванията на общото право на обществен ползване ГНУ (GNU General Public License version 2) - <http://bulgaria.sourceforge.net/prava/gplbg.html>.

Трети национален конкурс за изработване на театрални кукли на любими литературни герои.

Скъпи деца,

Куклата е магическа вещ, която винаги може да ни пренесе в света на фантазиите и игрите. Обръщаме се към вас с едно страхотно предложение. Изберете Ваш любим литературен герой и изработете негова кукла. След това изпратете своята кукла (с обозначени: трите имена, възраст - навършени години, училище, адрес, телефон и e-mail за контакти) на адрес:

8800 гр. Сливен

ул. "Никола Карев" № 1

Регионална библиотека "Сава Доброплодни"

За конкурса за изработване на театрални кукли

В конкурса могат да участват деца и юноши на възраст от 7 до 16 години, разделени в три възрастови групи: 7 – 10 години, 11 – 14 години, 15 – 16 години. Всеки участник има право да представи до 2 броя кукли. Куклите да са с височина по-голяма от 30 см.

Компетентно жури ще оцени вашите творби. Резултатите от конкурса ще бъдат обявени на 7 май 2014г. в рамките на програмата на XVI Национален фестивал на детската книга – Сливен, 2014г. Ще бъдат раздадени много награди.

С част от куклите ще бъде подготвен куклено-театрален спектакъл, който ще бъде представен на публиката на фестивала. Куклите на участниците в конкурса не се връщат. Те ще бъдат включени в експозицията на Музея на театралната кукла на любимите литературни герои в РБ „Сава Доброплодни“ - Сливен. В него и деца, и възрастни, в една фантастична и приказна атмосфера, могат да се наслаждават, както на много и интересни кукли, така и на смайващото и многообразно майсторство на техните създатели.

Успех!

тел. за справки: 044/62 53 97 ; 62 24 41; GSM 0886090712

e-mail: reglibsliven@iradeum.com

Краен срок за изпращане на творбите - 21 март 2014 г.

Национален литературен конкурс "Историята на един търсач на вълшебства"

Организаторите на XVI Национален фестивал на детската книга, който ще се проведе в гр. Сливен от 7 до 9 май 2014г. обявяват Национален литературен конкурс на тема "Историята на един търсач на вълшебства".

В конкурса могат да участват деца и юноши на възраст от 7 до 16 години, разделени в три възрастови групи: 7 – 10 години, 11 – 14 години, 15 – 16 години. Всеки участник има право да представи до 2 литературни творби (разказ, приказка, стихотворение) специално създадени за конкурса. Творбите да са с обем до 5 машинописни страници.

Компетентно жури ще оцени творбите.

Ще бъдат раздадени много награди. Отличените литературни произведения ще бъдат издадени в сборник. Журито ще оценява творби представени само в печатен вид или изпратени на e-mail.

Творбите за конкурса, с обозначени на тях: трите имена, възраст (навършени години), училище, адрес, телефон и e-mail за контакти, изпратете на адрес:

8800 гр. Сливен

ул. "Никола Карев" № 1

Регионална библиотека "Сава Доброплодни"

за конкурса "Едно невероятно пътуване във времето"

или на e-mail: reglibsliven@iradeum.com

тел. за справки: 044/62 53 97 ; 62 39 70 ; 62 24 41

Краен срок за изпращане на творбите - 10 март 2014 г.